

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 15 lipca 2015 r. w sprawie T-47/10 i odesłanie sprawy do Sądu w celu pojęcia wszystkich koniecznych decyzji w odniesieniu do istoty sprawy; oraz
- obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu odwołania wnoszące odwołanie twierdzą, że Sąd naruszył prawo przy stosowaniu reguł dotyczących odpowiedzialności spółek dominujących, uznając, że odpowiedzialność za zapłatę grzywien nałożonych początkowo na spółki zależne, lecz uchylonych przez Sąd, może w dalszym ciągu być przypisywana spółce Akzo Nobel N.V.

W sytuacji takiej jak rozpatrywana w niniejszej sprawie, w której odpowiedzialność spółki dominującej jest czysto pochodna od odpowiedzialności jej spółek zależnych, odpowiedzialność owej spółki dominującej nie może przekraczać zakresu odpowiedzialności, jaką ponoszą ostatecznie jej spółki zależne. Oznacza to, że uchylenie grzywien nałożonych na spółki Akzo Nobel Chemicals GmbH i Akzo Nobel Chemicals B.V. powinno było doprowadzić do uchylenia grzywiny nałożonej na spółkę Akzo Nobel N.V.

Wniosek ten ma szczególne znaczenie w niniejszej sprawie, w której uchylenie grzywien nałożonych na spółki Akzo Nobel Chemicals GmbH i Akzo Nobel Chemicals B.V. powinno było również doprowadzić do stwierdzenia nieważności całej decyzji w stosunku do tych dwóch podmiotów prawnych.

W 2011 r., po wydaniu przez Trybunał wyroku w sprawie ArcelorMittal, Komisja została postawiona przed faktem, że jej uprawnienie do nałożenia grzywiny na spółki Elementis i Ciba/BASF uległo przedawnieniu. Komisja postanowiła wówczas uchylić w całości swą decyzję z 2009 r. w zakresie, w jakim dotyczyła ona wszystkich podmiotów prawnych należących do tych dwóch grup spółek.

Gdyby Komisja zastosowała to samo podejście w odniesieniu do spółek Akzo Nobel Chemicals GmbH i Akzo Nobel Chemicals B.V., które znajdowały się w tej samej sytuacji, instytucja ta przede wszystkim uchyliłaby swą decyzję stwierdzającą, że podmioty te uczestniczyły w naruszeniu. Gdyby te dwie identyczne sytuacje zostały potraktowane w jednakowy sposób, kwestia przypisania odpowiedzialności nigdy by nie powstała, gdyż od początku nie istniałaby potrzeba ani podstawa prawna przypisania jakiegokolwiek odpowiedzialności za zapłatę grzywiny spółce Akzo Nobel N.V.

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 15 lipca 2015 r. w sprawie T-422/10, wniesione w dniu 25 września 2015 r. przez Trafilerie Meridionali SpA

(Sprawa C-519/15 P)

(2015/C 406/24)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Trafilerie Meridionali SpA (przedstawiciele: P. Ferrari, G.M.T. Lamicela, avvocati)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku w części, w której oddalono w nim zarzut skargi zgodnie, z którym Clubu Europa nie można przypisać Trame (nawet tylko) w okresie od dnia 9 października 2000 r. do dnia 19 września 2002 r., a także w części dotyczącej kary nałożonej na wnoszącą odwołanie (pkt 3 i 4 sentencji) i w konsekwencji uwzględnił odpowiednie żądania sformułowane już w pierwszej instancji przed Sądem, również w zakresie grzywiny; tytułem ewentualnym, uchylenie wyroku we wspomnianych częściach i przekazanie sprawy Sądowi, aby wydał orzeczenie w tym samym zakresie, w świetle wskazówek jakich udzieli mu Trybunał;

- uchylenie wyroku w części, w której oddalono w nim zarzut skargi zgodnie, z którym obniżenie grzywny powinno mieć miejsce w przypadku Trame tytułem niezdolności do zapłaty zgodnie z zasadą równego traktowania oraz w części dotyczącej kary nałożonej na wnoszącą odwołanie (pkt 3 i 4 sentencji) i w konsekwencji uwzględnił odpowiednie żądania sformułowane już w pierwszej instancji przed Sądem, również w zakresie grzywny; tytułem ewentualnym, uchylenie wyroku we wspomnianych częściach i przekazanie sprawy Sądowi, aby wydał orzeczenie w tym samym zakresie, w świetle wskazówek, jakich udzieli mu Trybunał;
- uchylenie wyroku w części dotyczącej obliczenia kary nałożonej na Trame (pkt 3 sentencji) i samodzielne rozstrzygnięcie sporu; tytułem ewentualnym, uchylenie wyroku we wspomnianej części i przekazanie sprawy Sądowi, aby wydał orzeczenie w tym samym zakresie, w świetle wskazówek, jakich udzieli mu Trybunał;
- uchylenie wyroku w części, w której orzeczono w nim, że Trame ponosi własne koszty związane z postępowaniem w pierwszej instancji w sprawie T-422/10 (pkt 5 sentencji) i obciążenie tymi kosztami, a przynajmniej ich częścią, Komisji;
- obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania;
- stwierdzenie, że Sąd naruszył spoczywający na nim obowiązek wydania orzeczenia w rozsądnym terminie w sporze wniesionym do niego przez wnoszącą odwołanie w sprawie T-422/10, zgodnie z art. 47 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej;
- orzeczenie wszelkich innych odpowiednich środków.

Zarzuty i główne argumenty

1. **Zarzut pierwszy:** w przedmiocie przypisania Trame Clubu Europa. Przeinaczenie dowodów. Oczywiście nielogiczna interpretacja i ocena dowodów

Sąd naruszył prawo oddalając zarzut skargi zgodnie, z którym Clubu Europa nie można przypisać Trame (nawet tylko) w okresie od dnia 9 października 2000 r. do dnia 19 września 2002 r. z powodu przeinaczenia dowodów lub ich oczywiście nielogicznej interpretacji i oceny. W świetle powyższego wyrok narusza prawo w części dotyczącej kary nałożonej na wnoszącą odwołanie.

2. **Zarzut drugi:** w przedmiocie braku obniżenia nałożonej na Trame grzywny ze względu na jej niezdolność do zapłaty. Brak uzasadnienia. Naruszenie art. 36 i 53 ust. 1 Statutu Trybunału Sprawiedliwości. Naruszenie art. 117 regulaminu postępowania przed Sądem.

Sąd naruszył prawo niewyjaśniając odpowiednio, chociażby tylko w dorozumiany sposób, powodów oddalenia zarzutu skargi dotyczącego naruszenia zasady równego traktowania przez Komisję w zakresie przyznania obniżki wynikającej z niezdolności do zapłaty, czego konsekwencją był brak możliwości poznania przez wnoszącą odwołanie względów na jakich opiera się wyrok a ponadto pozbawienie Trybunału informacji potrzebnych do wykonania kontroli. Co więcej, Sąd nie uwzględnił dowodów o kluczowym znaczeniu dla wydania orzeczenia w tym zakresie. W świetle powyższego wyrok narusza również prawo w części dotyczącej kary nałożonej na wnoszącą odwołanie

3. **Zarzut trzeci:** w przedmiocie metodologii zastosowanej przez Sąd w celu ponownego określenia kary. Brak uzasadnienia. Naruszenie art. 36 i 53 ust. 1 Statutu Trybunału Sprawiedliwości. Naruszenie art. 117 regulaminu postępowania przed Sądem.

Sąd naruszył prawo nieprzedstawiając odpowiedniego wyjaśnienia w zakresie metody ustalenia wysokości grzywny, jaką posłużył się w celu zmiany kary nałożonej na Trame a zwłaszcza „wagi” przypisanej każdej z różnych okoliczności faktycznych mających znaczenie w tym kontekście. Brak ów uniemożliwia między innymi sprawdzenie czy Sąd w ramach ustalania wysokości sankcji, działał zgodnie z zasadą równego traktowania.

4. **Zarzut czwarty:** w przedmiocie kosztów dotyczących postępowania przed Sądem

Uwzględnienie jednego lub obydwu zarzutów odwołania przedstawionych w sekcjach A i B musi odbić się również na wniosku wysnutym przez Sąd w pkt 411-412 wyroku, zgodnie z którym każda ze stron musiała ponieść własne koszty. Należy więc uchylić wyrok również w części, w której przewiduje, że wnosząca odwołanie ponosi własne koszty dotyczące postępowania w pierwszej instancji w sprawie T-422/10 i obciążyć nimi, a przynajmniej ich częścią, Komisję.

5. **Zarzut piąty:** w przedmiocie prawa do ochrony sądowej w rozsądnym terminie. Naruszenie art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Trame uważa, że Sąd nie dochował spoczywającego na nim obowiązku wydania orzeczenia w rozsądnym terminie w sporze wniesionym do niego przez wnoszącą odwołanie w sprawie T-422/10, przez co naruszył art. 47 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej;

Skarga wniesiona w dniu 29 września 2015 r. – Królestwo Hiszpanii/Rada Unii Europejskiej

(Sprawa C-521/15)

(2015/C 406/25)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: A. Rubio González, pełnomocnik)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie nieważności decyzji Rady (UE) 2015/1289 ⁽¹⁾ z dnia 13 lipca 2015 r. w sprawie nałożenia na Hiszpanię grzywny za manipulowanie danymi dotyczącymi deficytu we Wspólnocie Autonomicznej Walencji; lub

— tytułem pomocniczym zmniejszenie kwoty grzywny ograniczając ją jedynie do okresu po wejściu w życie, w dniu 13 grudnia 2011 r. rozporządzenia nr 1173/2011 ⁽²⁾; i

— w każdym razie obciążenie Rady kosztami postępowania.